

நற்பண்புகள் பற்றிய இஸ்லாமியக் கண்ணோட்டம் - 2

இஸ்லாம் கூறும் சில நற்பண்புகள்

அன்பு

அன்பு காட்டுதல் என்பது அல்லாஹ்வின் அழகிய பண்புகளுள் ஒன்றாகும். இப்பண்போடு தொடர்பான பல்வேறு பெயர்கள் (அர்ரஹ்மான்-அளவற்ற அருளாளன், அர்ரஹீம் - நிகரற்ற அன்புடையவன், அல்வதூத்- மிகவும் இரக்கமுடையவன்) அல்லாஹ்வுக்கு உண்டு. அன்புமிக்க அவன் தனது அடியார்கள் மீது அன்பு செலுத்துவோரை அதிகம் விரும்புகிறான்.

ஒரு முஸ்லிம் அன்பு செலுத்தும் பண்பைப் பெற்றிருக்கின்றானென்றால் அவன் அல்லாஹ்வுக்குரிய அப்பண்பை அணிகலனாகப் பெற்றிருக்கிறான் என்று அர்த்தமாகும்.

அல்லாஹ் தன் அடியார்கள் மீது வைத்துள்ள அன்பு எத்தகையது என்பதை பின்வரும் ஹதீஸ் விளக்கிக் காட்டுகிறது.

(ஹவாஸின் குலத்தைச் சேர்ந்த) கைதிகள் சிலர் நபி ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம் அவர்களிடம் வந்தார்கள். அவர்களிடையே இருந்த ஒரு பெண்ணின் மார்பில் பால் சுரந்து கொண்டிருந்தது. அவள் பாலூட்டுவதற்காக(த் தன் குழந்தையைத் தேடிக்கொண்டிருந்தாள்). குழந்தை கிடைக்கவில்லை. எனவே), கைதிகளில் எந்தக் குழந்தையைக் கண்டாலும், அதை (வாரி) எடுத்து(ப் பாலூட்டினாள். தன் குழந்தை கிடைத்தவுடன் அதை எடுத்துத் தன் வயிற்றோடு அணைத்துப் பாலூட்டலானாள். அப்போது நபி ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம் அவர்கள், 'இந்தப் பெண் தன் குழந்தையை தீயில் எறிவாளா? சொல்லுங்கள்!' என்று எங்களிடம் கேட்டார்கள். நாங்கள், 'இல்லை, எந்நிலையிலும் அவளால் எறிய முடியாது' என்று சொன்னோம். அப்போது இறைத் தூதர் ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம் அவர்கள், இந்தக் குழந்தையின் மீது இவளுக்குள்ள அன்பைவிட அல்லாஹ் தன் அடியார்களின் மீது மிகவும் அன்பு வைத்துள்ளான் என்று கூறினார்கள். (புகாரி)

நபி ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம் அவர்கள் அன்பு, கருணை, இரக்கம், தயாளம் முதலான அழகிய அருங்குணங்களைக் கொண்டிருந்தார்கள். இதனாலேயே அல்குர்ஆன் நபி ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம் அவர்களை பின்வருமாறு சிலாகித்துப் பேசுகிறது.

'நபியே நாம் உம்மை அகிலத்தாருக்கெல்லாம் அருட்கொடையாகவேயன்றி அனுப்பவில்லை' (22: 107)

அம்பினால் அடைந்து கொள்ள முடியாததை அன்பின் மூலம் அடைந்துகொள்ள முடியும் என்று பொதுவாகக் குறிப்பிடப்படுவதுண்டு.

அன்பு இல்லாதவனிடம் பூரண ஈமான் இருக்காது என்பதும் ஈமானை இழந்தவன் சுவர்க்கத்தை அடைய முடியாது என்பதும் இஸ்லாத்தின் போதனையாகும். இக்கருத்தைப் பின்வரும் ஹதீஸ் விளக்குகிறது.

‘என் ஆத்மா எவன் கைவசம் இருக்கிறதோ அந்த இறைவன் மீது சத்தியமாக, நீங்கள் ஈமான் கொள்ளும் வரை சுவர்க்கம் நுழைய மாட்டீர்கள். பரஸ்பரம் அன்பு கொள்ளும் வரை ஈமான் கொள்ளவும் மாட்டீர்கள்’ (முஸ்லிம்)

ஒருவர் பிறிதொருவர் மீதோ, ஏனைய ஜீவராசிகள் மீதோ அன்பு காட்டுவதால் எதுவும் குறைவடைந்து விடப்போவதில்லை. பகரமாக அல்லாஹ்வின் அன்பும் பிறரின் அன்பு, மரியாதை முதலானவையும் அவருக்குக் கிடைத்துவிடுகின்றன. இது சமூக மட்டத்தில் பரஸ்பரம் மகிழ்ச்சி, ஒற்றுமை, நல்லிணக்கம், சுபிட்சம் என்பன நிலவுவதற்குக் காரணமாக அமைந்துவிடுகின்றது.

அன்பு வைத்தலை இரு பிரிவுகளாகப் பிரித்து நோக்கலாம்.

- 1) அல்லாஹ்வின் மீது அன்பு வைத்தல்
- 2) படைப்பினங்கள் மீது அன்பு வைத்தல்

மனிதன் படைப்பினங்கள் மீது கொள்ளும் அன்பைவிட ஆழமான அன்பை அல்லாஹ் மீது வைத்திருக்க வேண்டுமென்று இஸ்லாம் எதிர்பார்க்கின்றது. இந்தவகையில் அன்பின் எல்லையை அல்குர்ஆன் பின்வருமாறு வரையறை செய்கிறது.

‘நபியே நீர் கூறுவீராக! உங்களது முன்னோர்களும், உங்களுடைய ஆண்மக்களும், உங்களுடைய சகோதரர்களும் உங்களது மனைவியரும், உங்களது குடும்பத்தினரும், நீங்கள் சம்பாதித்துள்ள செல்வங்களும் நஷ்டம் வந்துவிடுமோ என்று நீங்கள் அஞ்சுகின்ற வியாபாரமும் உங்களுக்குத் திருப்தியை அளிக்கும் உங்களது இல்லங்களும் அல்லாஹ்வையும் அவனது தூதரையும் அவனது பாதையில் போர் செய்வதையும் விட உங்களுக்கு மிகவும் விருப்பமானவையாக இருந்தால் இறைவனின் தண்டனை பற்றிய கட்டளை வரும் வரை எதிர்பாருங்கள்’ (09: 24)

அல்லாஹ் மீதான அன்பு வைத்தலுக்கு உதாரணம், அவனது மார்க்கத்தின் மீது அன்பு கொள்வதும் அவனது கட்டளைகளுக்கு மதிப்பளித்து வாழ்வதுமாகும். ஒருவன் மனிதர்களில் எவர் மீதாவது அன்பு வைப்பதாகவோ அல்லது வெறுப்பதாகவோ இருந்தால் அதனையும் அல்லாஹ்வுக்கென அமைத்துக்கொள்வது இஸ்லாமிய நெறிமுறையாகும்.

நபி ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம் அவர்கள் பின்வருமாறு கூறினார்கள் ‘மூன்று விடயங்கள் எவரிடம் இருக்குமோ அவற்றின் மூலம் அவர் ஈமானின் சுவையைக் கண்டு கொள்வார். அவை- ஏனைய அனைத்தையும் விட அல்லாஹ்வும் அவனது தூதரும் அவருக்கு விருப்புக்குரிய வர்களாக இருத்தல், ஒரு மனிதன் மீது அல்லாஹ்வுக்காக மாத்திரமே நேசம் வைத்தல், இறை நிராகரிப்பில் இருந்து அல்லாஹ் பாதுகாத்த பின்னர் நெருப்பில் எறியப்படுவதை வெறுப்பது போல் மீண்டும் இறை நிராகரிப்பில் நுழைவதை வெறுத்தல்.’ (புகாரி, முஸ்லிம்)

அல்லாஹ் மீது அன்பு கொள்வது என்பதன் மற்றோர் கருத்து அல்லாஹ்வின் தூதுவர் மீதும் அன்பு கொண்டு, அவர்களது கட்டளைகளுக்கு முழுமையாகப் பணிந்து நடப்பதாகும். இதனை அல்குர்ஆன் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றது. ‘(நபியே! மக்களிடம்) நீர் கூறுவீராக. நீங்கள் உண்மையில் அல்லாஹ்வை நேசிப்பவர்களாக இருந்தால் என்னைப் பின்பற்றுங்கள் அல்லாஹ் உங்களை நேசிப்பான்.’ (03: 31)

ஒருவனது இபாதத் உயிரோட்டம் மிக்கதாய் அமைவதற்கு அல்லாஹ்வின் மீது அன்பு கொள்வது பிரதானமாகின்றது. இந்த நிலையை அன்பு கலந்த பயம் (மஹப்பத்) என இஸ்லாமிய அறிஞர்கள் விளக்குகின்றனர். இதன் காரணமாக இறை விசுவாசிகள் இபாதத்துகளை மனவிருப்போடு நிறைவேற்றுவார்கள். பின்வரும் அல்குர்ஆன் வசனம் இதனை உறுதி செய்கின்றது.

‘அவர்கள் அல்லாஹ் மீதுள்ள அன்பின் காரணமாக ஏழைகளுக்கும் அநாதைகளுக்கும் கைதிகளுக்கும் உணவளிக்கின்றனர். மேலும் அவர்களிடம், நாங்கள் அல்லாஹ்வுக்காகவே உங்களுக்கு உணவளிக்கின்றோம். நாங்கள் உங்களிடமிருந்து எந்தவொரு பிரதிபலனையும் நன்றியையும் எதிர்பார்க்கவில்லை எனவும் கூறுகின்றனர்.’ (76 :8,9)

இவ்வாறு அல்லாஹ்வின் மீது ஒருவன் அன்பு வைத்து அவனுக்காகவே வாழ்ந்து வருகின்றபோது, அவன் அல்லாஹ்வின் அன்பைப் பெற்ற இறை நேசனாக மாறிவிடுகிறான். இதனைப் பின்வரும் ஹதீஸ் விளக்குகிறது. ‘ஓர் அடியானை அல்லாஹ் விரும்பினால், ஜிப்ரீல் (அலை) அவர்களை அழைத்து நான் இந்த மனிதனை விரும்புகிறேன். எனவே நீயும் அவன் மீது அன்பு கொள் என்று கூறுவார்கள். அப்போது ஜிப்ரீல் (அலை) அவன் மீது அன்பு கொள்வார். பின்னர் ஜிப்ரீல் (அலை) வானத்தில் உள்ளவர்கள் மத்தியில் அல்லாஹ் இந்த மனிதனை விரும்புகிறான் எனவே நீங்களும் அவனை விரும்புங்கள் என்று அழைப்பு விடுப்பார். வானத்தில் உள்ளவர்கள் அவனை விரும்புவார்கள். பின்னர் அந்த அடியானுக்கு பூமியில் உள்ளவர்கள் மத்தியில் ஒப்புதல் கிடைக்க வழி செய்யப்படும்.’ (புகாரி, முஸ்லிம்)

அன்பு வைத்தலில் அடுத்த கட்டம் நபி ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம் அவர்கள் மீது அன்பு செலுத்துவதாகும். நபி ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம் அவர்களின் வாழ்க்கையை முன்மாதிரியாகக் கொள்வது, அவரது விருப்பு வெறுப்புக்கு முன்னுரிமை கொடுத்து வாழ்வது, நபி ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம் அவர்கள் மீது அன்பு செலுத்தும் விடயங்களில் உள்ளடங்குகின்றன.

நபி ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம் அவர்கள் மீது அன்புகாட்டும் ஒரு முஸ்லிம் அவர்களது குடும்பத்தவர்கள் மீதும் அன்பு காட்டுவது அவசியமாகும். நபித்தோழர்கள் மீது அன்பு காட்டுதல் என்பது ஸஹாபாக்களின் சிறப்புக்களை ஏற்று அவர்களது குறைகளையும் அவர்களிடையே இடம்பெற்ற சர்ச்சைகளையும் பற்றிய வாதப் பிரதிவாதங்களில் ஈடுபடாமல் மௌனம் சாதிப்பதுமாகும். அத்துடன் உம்மஹாதுல் முஃமினீன்களான நபி ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம் அவர்களின் மனைவிமார்கள் அனைவரும் கௌரவத்துக்குரியவர்கள் என்றும் பரிசுத்தமானவர்கள் என்றும் ஏற்றுக்கொள்ளவும் வேண்டும்.

அன்பு வைத்தலின் அடுத்த நிலை தன் மீதும் தன் பெற்றோர், உறவினர்கள் அயலவர்கள், முஸ்லிமல்லாதார் மீதும் அன்பு காட்டுவதாகும்.

ஒருவன் தன் மீது காட்டும் அன்பு என்பது தன் மீதான உரிமைகளையும் கடமைகளையும் பேணி நடப்பதாகும். இஸ்லாத்தின் பார்வையில் ஒருவன் தன்னைத்தானே அழித்துக் கொள்வது பெரும் குற்றமுமாகும்.

அடுத்ததாக அன்பு செலுத்தவும், நன்றி பாராட்டவும், கீழ்ப்படியவும் தகுதியானவர்கள் பெற்றோர்களாவர். பெற்றோருக்கு பிள்ளைகள் எவ்வாறு தமது அன்பை வெளிப்படுத்த வேண்டும் என்பதை பின்வரும் அல்குர்ஆன் வசனமும் ஹதீஸ் நிகழ்வும் விளக்குகின்றன.

‘தமது தாய் தந்தையர்களுக்கு நன்றி செலுத்துவது பற்றி நாம் மனிதனுக்கு நல்லுபதேசம் செய்தோம். அவனது தாய் துன்பத்துக்கு மேல் துன்பத்தை அனுபவித்து (கர்ப்பத்தில்) அவனைச் சமந்தாள். (அவன் பிறந்த) பிறகும் இரண்டு வருடங்களுக்குப் பின்னரே அவனுக்கு பால் மறக்கடிக்கச் செய்தாள். (ஆகவே மனிதனே!) நீ எனக்கும், உன்னுடைய தாய் தந்தைக்கும் நன்றி செலுத்தி வா. (முடிவில் நீ) என்னிடமே வந்து சேர வேண்டியிருக்கிறது’ (31:14)

ஒருவர் நபி ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம் அவர்களிடம் வந்து, ‘அல்லாஹ்வின் தூதரே! நாம் நல்ல முறையில் நடந்து கொள்ள அனைவரிலும் தகுதியானவர் யார்? எனக் கேட்டார். அதற்கு நபி ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம் அவர்கள் உமது தாய்! எனப் பதிலளித்தார்கள். அதன் பிறகு யார்? என மீண்டும் கேட்ட போது உமது தாய்! என்றார்கள். அடுத்தது யார்? என மீண்டும் கேட்ட போது உமது தாய்! என்றே பதிலளித்தார்கள். அதன் பிறகு யார்? என நான்காவது முறையாகக் கேட்ட போது உமது தந்தை!’ என்றார்கள். (புகாரி)

பெற்றோர் மீது அன்பு செலுத்துவதோடு மட்டும் நின்றுவிடாது, அவர்களுக்கு இறை வனின் அன்பும் அருளும் கிடைக்க வேண்டுமெனப் பிரார்த்திப்பதும் பிள்ளைகள் மீது கடமையாகும். இதனைப் பின்வரும் அருள்மறை வசனம் நன்கு தெளிவுபடுத்துகின்றது.

‘இன்னும், இரக்கம்கொண்டு பணிவு எனும் இறக்கையை அவ்விருவருக்காகவும் தாழ்த்துவீராக மேலும், என் இறைவனே! நான் சிறு பிள்ளையாக இருந்தபோது என்னை (ப் பரிவோடு) அவ்விருவரும் வளர்த்ததுபோல், நீயும் அவர்களிருவருக்கும் கிருபை செய்வாயாக! என்று கூறிப் பிரார்த்திப்பீராக’ (17 : 24)

இதே போன்று பெற்றோரும் தம் பிள்ளைகள் மீது அதிக அன்பு காட்டுவது அவசியமாகும். பிள்ளைகளுடன் அன்பாகப் பழகி அவர்களது உள்ளங்களில் அன்பை வளர்த்திட வேண்டும், கடுகடுப்பு, ஏச்சுப்பேச்சு, கண்டனம் முதலானவற்றைப் பெற்றோர் தவிர்க்க வேண்டும். இவை பிள்ளைகளை வம்பர்களாகவும், போக்கிரிகளாகவும் ஆக்க வல்லவை. கண்டனத்தின் மத்தியில் வளரும் பிள்ளை கண்டனத்தையே கற்றுக் கொள்ளும் என்ற கூற்றைப் பெற்றோர் கவனத்தில் கொள்வது சிறந்ததாகும்.

மேலும் ஒருவர் முஸ்லிம் என்ற வகையில் உற்றார் உறவினர், நண்பர்கள், அயலார், அநாதைகள், ஆதரவற்றோர், வேலையாட்கள், தன் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் வாழ்வோர், முஸ்லிமல்லாதோர் முதலான சகல மனிதர்கள் மீதும் அன்பு காட்டுதல் வேண்டும்.

அன்பு காட்டுதல் என்ற விடயம் மனிதனல்லாத ஏனைய ஜீவராசிகள் மீது அன்பு காட்டுவதையும் உள்ளடக்குவது கவனிக்கத்தக்கதாகும்.

‘பூமியில் ஊர்ந்து திரியும் பிராணிகளும் தம் இரு இறக்கைகளால் பறக்கும் பறவைகளும் உங்களைப்போன்ற இனமேயன்றி வேறில்லை’ (06 : 38) என்ற அல்கூர்ஆன் வசனம் மனிதனல்லாத ஏனைய ஜீவராசிகளும் மனிதனைப்போன்ற படைப்பினங்கள் என்ற வகையில் அவற்றின் மீது அன்பும் பரிவும் பாசமும் காட்டப்படல் வேண்டும் என்பதை உணர்த்துகிறது. மட்டுமல்லாது அவற்றின் மீது கூடுதல் கவனம் செலுத்துவதும் அவசியமாகும். பின்வரும் ஹதீஸ்கள் இதனை தெளிவுபடுத்துகின்றன.

‘உங்கள் மிருகங்களின் முதுகை உங்களது சாய்வு நாற்காலிகளாக ஆக்கிக்கொள்ளாதீர்கள்’ (அஹ்மத், ஹாக்கிம்)

‘படைப்புகள் அனைத்தும் அல்லாஹ்வின் பராமரிப்பில் உள்ளனவே, மண்ணில் உள்ளவற்றுக்கு அன்பு காட்டுங்கள். விண்ணில் உள்ளவன் உங்கள் மீது இரக்கம் காட்டுவான்’ (அபூதாலுத்)

நாய், பன்றி என்பன நஜீஸான பிராணிகளாக இருப்பினும் அவற்றை வதை செய்வதற்கு இஸ்லாத்தில் அனுமதியில்லை. தாகித்த நாய்க்கு நீர் புகட்டியதற்காக தொழாத ஒருவர் சுவனம் சென்றதாகவும், பூனை ஒன்றை உணவு வழங்காது கட்டிவைத்ததற்காக தொழுது வந்த ஒரு பெண் நரகம் சென்றதாகவும் (புஹாரி) ஹதீஸ்கள் குறிப்பிடுகின்றன. இவை எல்லாம் உயிர்ப்பிராணிகள் என்ற வகையில் அவற்றின் மீது அன்பு காட்டுவது அவசியம் என்பதையும் அதற்காக அல்லாஹ்விடம் எமக்கு நற்கூலி கிடைக்கும் என்பதையும் உணர்த்தி நிற்கின்றன.

இவை அனைத்துக்கும் அப்பால், நாம் வாழும் சுற்றாடலைப் பேணிப் பாதுகாப்பதும், இஸ்லாம் கற்றுத் தரும் அன்பு காட்டுதல் என்ற வட்டத்துக்குள் அடங்குகின்றது. சுற்றாடலைச் சுத்தமாகவும், அழகாகவும் வைத்திருக்குமாறும் இயற்கைச் சூழலைப் பேணிப் பாதுகாக்குமாறும் அதனை வளப்படுத்துமாறும் போதிக்கும் இஸ்லாம், அதனைத் தானும் பயன் பெற்று, ஏனையோரும் பயன்பெற வழிசெய்யுமாறும் பணிக்கிறது. சூழலை வளப்படுத்தல் என்பது இஸ்லாம் வலியுறுத்தும் மிக முக்கியமான பணிகளுள் ஒன்றாகும்.

எனவே நாம் அன்பின் பரப்பெல்லைகளைச் சரியாக விளங்கி அதன்படி வாழ்க்கையை அமைத்து, அனைவருக்கும் முன்மாதிரியாகத் திகழ்வோமாக! இறையன்பைப் பெற்று வாழ்வோமாக!

தியாகம்

ஒன்றைப் பெறுவதற்காக ஒன்றை இழப்பது தியாகம் எனப்படுகிறது. இஸ்லாம் போற்றும் பண்புகளுள் தியாகம் அதி உன்னத இடத்தை வகிக்கின்றது. மிகக் குறுகிய ஒரு காலப் பிரிவுக்குள் உலகின் பல பாகங்களிலும் இஸ்லாம் வியாபித்ததற்கு நபி ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம் அவர்களதும் அவர்களது தோழர்களதும் அளப்பரிய தியாகங்களே காரணங்களாக அமைந்தன. இதனாலேயே இஸ்லாம் மார்க்கம் தியாகத்தில் மலர்ந்த மார்க்கம் என்றும் அழைக்கப்படுகின்றது.

அல்லாஹ்வுக்காக என்ற இஃலாலான எண்ணத்தோடு உடலால் அல்லது பொருளால் பிறருக்கு உதவுவதும், அதனால் வருகின்ற சிரமங்களைத் தாங்கிக்கொள்வதும் தியாகம் ஆகும். ஒரு மனிதனுக்கு ஏதாவதொன்றில் தேவை இருக்கும்போது தனது தேவையைப் பொருட்படுத்தாது அடுத்த மனிதனின் தேவையைப் பூர்த்தி செய்வதையும், அடுத்தவனுக்கு உதவ வேண்டும் எனும் நிர்ப்பந்தம் எதுவும் இன்றி தனது சொந்த நலனையும் பாராமல் உதவி ஒத்தாசை புரிவதையும் தியாகம் எனக் குறிப்பிடலாம்.

நபி ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம் அவர்களின் மக்காப் பருவத்தின்போது நபி ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம் அவர்களுக்கும் தோழர்களுக்கும் குறைஷியர் கொடுமைக்கு மேல் கொடுமை செய்தபோது, அவர்கள் தமது சொந்த நலன்களையும் சுகங்களையும் தியாகம் செய்ததால் பல இன்னல்களுக்கும் சித்திரவதை களுக்கும் ஆளானார்கள். சிலர் தமது உயிர்களையே தியாகம் செய்தனர். இவ்வாறான அளப்பரிய தியாகங்கள் செய்த அம்மக்களை அல்லாஹ் ஸாதிகூன் எனப் புகழ்ந்து கூறியுள்ளான்.

தமது வீடுகளை விட்டும், தமது பொருள்களை விட்டும் (அக்கிரமமாக) வெளிப்படுத்தப் பட்டு (மக்காவிலிருந்து) ஹிஜ்ரத் செய்து வந்த ஏழைகளுக்கும் (அதில் பங்குண்டு). அவர்கள் அல்லாஹ்வுடைய அருளையும் அவனது பொருத்தத்தையும் அடையக் கருதி (தங்கள் உயிர்களையும் பொருளையும் தியாகம் செய்து) அலாஹ்வுக்கும் அவனது தூதருக்கும் உதவி செய்து கொண்டிருக்கின்றனர். இவர்கள்தாம் 'ஸாதிகூன்' எனும் உண்மையான விசுவாசிகளாவர். (59: 8)

இஸ்லாத்தின் ஆரம்பப் பருவத்தில் எதிரிகளின் அச்சுறுத்தல்களுக்கு முஸ்லிம்கள் இலக்கானபோது வசதி படைத்த நபித் தோழர்கள் தமது சொத்துக்களையும் செல்வங்களையும் அல்லாஹ்வின் மார்க்கத்தைப் பாதுகாப்பதற்காகச் செய்த அளப்பரிய தியாகங்கள் வரலாற்றில் பதிவாகியுள்ளன.

தபூக் போருக்கு நபி ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம் அவர்கள் அழைப்பு விடுத்தபோது அபூபக்ர் (ரழி) அவர்கள், யுத்தச் செலவுக்காகத் தமது செல்வம் அனைத்தையும் கொண்டு வந்து நபி ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம் அவர்களின் முன்னிலையில் குவித்தார்கள். இதன்போது நபி ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம் அவர்கள் தோழர் அபூபக்ரிடம், உமது குடும்பத்துக்காக எதனை வைத்துவிட்டு வந்தீர்? என வினவியதற்கு, அல்லாஹ்வையும் அவனது தூதரையும் எனப் பதிலளித்தார்கள்.

ஒரு முறை அரேபியாவில் கடும் பஞ்சமும் வரட்சியும் ஏற்பட்டது. இவ்வேளை ரோம சாம்ராஜ்யத்தின் சக்கரவர்த்தியாக இருந்த ஹிரக்கீலியஸ் முஸ்லிம்களுக்கு எதிராக ஒரு பெரும் படையைத் திரட்டி யுத்தமொன்றுக்கு ஆயத்தமானான். ஆனால் நாட்டின் இக்கட்டான சூழ்நிலை காரணமாக ஹிரக்கீலியஸின் சவாலை எதிர் கொள்வதில் முஸ்லிம்கள் பெரும் சிரமங்களை எதிர்கொள்ள வேண்டி இருந்தது. இந்நிலையில் ஐந்தாயிரம் திர்ஹம்கள் பெறுமதியான பொருட்களோடு மதீனா வந்திருந்த உஸ்மான் (ரழி) அவர்களின் வியாபாரக் குழுவிடமிருந்து பொருட்களை வாங்க ஏராளமான வியாபாரிகள் வந்திருந்தனர். ஆனால் உஸ்மான் (ரழி) அவர்கள் பொருட்களை விற்க மறுத்ததுடன் அனைத்துப் பொருட்களையும் ஹிரக்கீலியஸின் படையை எதிர்கொள்வதற்காகத் தியாகம் செய்துவிட்டார்கள்.

தியாகம் வெளிப் பார்வைக்குப் பேரிழப்பாகத் தோன்றினாலும் அதற்கான பிரதிபலன் நிச்சயம் கிடைத்தே தீரும். தியாகம் செய்வது அல்லாஹ்வின் ஏவல் என்ற வகையில் அது இபாதத் ஒன்றாகவும் கணிக்கப்படுகின்றது. தியாகத்துக்கான பிரதிபலன் சுவர்க்கமாகும். இக்கருத்தை பின்வரும் அல்குர்ஆன் வசனம் உறுதிப்படுத்துகிறது.

‘அல்லாஹ் முஃமின்களது உயிர்களையும் பொருட்களையும் நிச்சயமாக அவர்களுக்கு சுவர்க்கத்தைத் தருவதாகக் கூறி, உண்மையாகவே விலைக்கு வாங்கிக்கொண்டான்.’ (9: 111)

இஸ்லாத்தின் பார்வையில் தியாகமென்பது அல்லாஹ்வின் ஏவல் என்பதற்கு அப்பால் அது அவனைத் திருப்திப் படச் செய்யும் அமலாகவும் அமைகின்றது. இதனைப் பின்வரும் ஹதீஸும், அதனோடு சேர்த்துக் கூறப்பட்ட அல்குர்ஆன் வசனமும் எடுத்துக் காட்டுகின்றன.

நபி ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம் அவர்களிடம் ஒரு மனிதர் வந்து தனது வறுமை நிலை பற்றி முறையிட்டார். இது கேட்ட நபி ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம் அவர்கள், அவருக்கு ஏதாவது கொடுக்கும்படி கூறி அவரைத் தன் வீட்டுக்கு அனுப்பி வைத்தார்கள். ஆனால் அவருக்குக் கொடுப்பதற்கு வீட்டில் எதுவும் இருக்கவில்லை. அப்போது நபி ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம் அவர்கள் அங்கிருந்த தன்னுடைய தோழர்களிடம், இன்றிரவு இவருக்கு உணவளிப்பதற்கு உங்களில் எவராவது இருக்கிறீர்களா எனக் கேட்டுவிட்டு, அல்லாஹ் அவருக்கு அருள் புரிவான் என்றார்கள்.

அதைக் கேட்ட அன்ஸாரித் தோழர்களில் ஒருவர், அல்லாஹ்வின் தூதரே! நான் இருக்கிறேன் என்றார். பின்னர் அத்தோழர் அந்த மனிதனை அழைத்துக்கொண்டு தனது வீட்டுக்குச் சென்றார். வீட்டில் தனது மனைவியிடம், அல்லாஹ்வின் தூதருடைய விருந்தாளி ஒருவர் வந்திருக்கிறார். எனவே வீட்டில் எதனையும் மிச்சப்படுத்த வேண்டாம் என்றார். அதற்கு அவரது மனைவி. குழந்தைகளுக்கான உணவைத் தவிர வேறு எதுவும் என்னிடம் கிடையாது என்றார். அப்படியானால் குழந்தைகளை உறங்க வைத்துவிடு என்றார் கணவர். (குழந்தைகள் உறங்க வைக்கப்பட்டதன் பின்னர் விருந்தாளிக்கு உணவு பரிமாறப்படுகிறது.)

இச்சந்தர்ப்பத்தில் மனைவியைப் பார்த்து, சாப்பிடுவது போன்று நாங்கள் பாசாங்கு செய்வதற்காக விளக்கை அணைத்து விடு; இன்றிரவு நாம் எமது வயிறுகளையும் அணைத்து

விடுவோம் என்றார். அவரது மனைவியும் அவ்வாறே செய்தார். (இதன் காரணமாக அவ்வுணவு முழுவதையும் அந்த விருந்தாளி திருப்தியோடு சாப்பிட்டு முடித்தார்.) அடுத்த நாள் அந்த அன்ஸாரித் தோழர் நபி ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம் அவர்களைச் சந்தித்த சந்தர்ப்பத்தில், 'கண்ணியமும் மகத்துவமும் நிறைந்த அல்லாஹ் அத்தம்பதியினரின் நடவடிக்கைகளைக் கண்டு வியப்படைந்தான்' என்று கூறிய நபி ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம் அவர்கள், இச்சம்பவம் தொடர்பாகத் தனக்கு இறங்கிய கீழ் வரும் அல்குர்ஆன் வசனத்தை ஓதிக் காண்பித்தார்கள்.

தமக்கு (கடும்) தேவை இருந்த போதிலும் தம்மை விட அவர்களையே தேர்ந்தெடுத்துக்கொள்கின்றனர். (59: 9) (புகாரி, முஸ்லிம்)

இது போன்ற தியாகத்துக்கு முன்மாதிரியாக அமைகிற பல வரலாற்றுச் சம்பவங்களை, முன்னைய நபிமார்கள் மற்றும் அவர்களது சமூகங்களில் காணமுடிகின்றது. எனவே நாமும் நமது முன்னோர்களைப் போன்று தியாகங்கள் செய்து அல்லாஹ்வின் திருப்தியைப் பெற்றுக்கொள்வோம்.

ஈகை

அன்பின் வெளிப்பாடுகளில் ஈகையும் ஒன்று. ஈகை என்பது அல்லாஹ் தனக்கு வழங்கிய செல்வத்தில் ஒரு பகுதியைப் பிறருக்கும் கொடுப்பதாகும். இது இஸ்லாம் விரும்புகின்ற நற்பண்புகளில் ஒன்றாகும். அல்லாஹ் மாபெரும் கொடையாளி. தனது அடியார்களுக்கு அவன் கொடையாக வழங்கியவற்றை அவ்வடியார்கள் மற்ற அடியார்களுடன் பகிர்ந்து கொள்ள வேண்டும் என அவன் விரும்புகின்றான். இது பற்றி அல்குர்ஆன் பல இடங்களில் வலியுறுத்திக் கூறியுள்ளது.

'யாரெல்லாம் தமது பொருட்களை (தர்மத்திற்காக) இரவிலும், பகலிலும், இரகசியமாகவும், பரகசியமாகவும் செலவு செய்கின்றார்களோ அவர்களுக்கு அவர்களுடைய கூலி அவர்களின் இறைவனிடத்தில் உண்டு. தவிர அவர்களுக்கு மறுமையில் யாதொரு பயமும் இல்லை. அவர்கள் துக்கப்படவும் மாட்டார்கள்' (2:274)

தாம் பெற்ற செல்வத்தைத் தானும், தனது குடும்பத்தவரும் அனுபவிப்பதிலும் தமது தேவைக்காகப் பயன்படுத்துவதிலும் எவ்விதத் தவறுமில்லை. எனினும் அதனை அவர்களுக்கு வழங்கிய அல்லாஹ் அதனை மற்றவருக்கும் கொடுக்கும்படி கூறும் போது அவனுடைய கட்டளையை நிறைவேற்ற வேண்டியது மனிதனின் கடமையாகும். அல்லாஹ் விரும்பினால் அச்செல்வத்தைத் திருப்பி எடுத்துப் பிறருக்குக் கொடுத்து விடவும் சக்தியுள்ளவனாவான்.

இதனால்தான் நாம் அல்லாஹ்வை அல் முஃனீ - செல்வந்தனாக ஆக்குபவன், அல் முஃதீ - கொடுப்பவன் என்ற பெயர்களால் அழைக்கின்றோம். இயல்பாகவே மனிதனுக்கு சுயநலம் உண்டு. பல்வேறுபட்ட சுய நலன்கள் அவனது கரங்களைக் கவ்விப் பிடித்துக் கொண்டிருக்கின்றன. அவனுடைய உள்ளத்தில் உலோபித்தனத்தை உருவாக்கிக் கொண்டிருக்கின்றன. ஆனால் இஸ்லாம் இத்தகைய மனோ நிலையைக் கீழ்த்தரமாகக் கருதுகின்றது. இது மனிதர்கள் மத்தியில் வெறுப்பும், குரோதமும் வளர்வதற்கும், போட்டி, பொறாமை ஏற்படுவதற்கும் காரணமாவதால் கடுமையாக கண்டிக்கப்படும் உள்ளது. மாற்றமாகத் தாராளத்தன்மையுடன் நடந்துகொள்ளல் வேண்டும். ஈகை, கொடை, தர்மம், தாராளத் தன்மை என்பன இஸ்லாம் போற்றுகின்ற சிறந்த பண்புகளாகும்.

ஒருவன் உலோபித்தனம் செய்து கஞ்சனாக நடக்கின்றான் என்றால், தனக்குக் கிடைக்கவிருக்கும் நற்கூலி, நற்பெயர் என்பவற்றை அல்லாஹ்விடமும், மனிதர்களிடமும் கெடுத்துக் கொள்கின்றான் என்பதே பொருளாகும். மற்றொருவர் அல்லாஹ் அவருக்கு அருளிய செல்வங்களைத் தாராளத்தன்மையுடன் பிறருக்கும் கொடுத்து வாழ்கின்றார் என்றால் அல்லாஹ்விடம் நற்கூலியையும், மனிதர்களிடத்தில் நன்மதிப்பையும் பெற்றுக் கொள்கின்றார் என்பதே பொருளாகும்.

ஆகவே ஒரு மனிதன் தானும் வாழ்ந்து, பிறருக்கும் கொடுத்து பிறரையும் வாழ வைக்கும் போதே வாழ்வின் உண்மையான பயனைப் பெறுகின்றான். அப்போதுதான் அவனுடைய இம்மை வாழ்வு மகிழ்ச்சியானதாகவும், மறுமை வாழ்வு ஈடேற்றம் மிக் கதாகவும் மாறுகின்றன. இதனைப் பின்வரும் அல்குர்ஆன் வசனம் உணர்த்துகின்றது.

‘ஆதலால் உங்களால் இயன்ற வரையில் அல்லாஹ்வுக்குப் பயந்து அவனுக்கு செவி சாய்த்து வழிபட்டு நடந்து தானமும் செய்யுங்கள். இது உங்களுக்குத் தான் நல்லது. எவர்கள் உலோபித்தனத்திலிருந்து தம்மை இராட்சித்துக் கொண்டார்களோ அத்தகையோர் நிச்சயமாக சித்தியடைந்தோராவர்’ (64:16)

ஒருவர் தானம் செய்யும் போது அவருடைய பணம் பிறருக்குச் செல்கின்றது. இது வெளிப்பார்வைக்கு ஓர் இழப்பாகத் தோன்றலாம். உண்மையில் இது ஓர் இழப்பல்ல. அவருக்கு நன்மையை ஈட்டிக் கொடுப்பதாகவும், நல்லதாகவும் அமைகின்றது. மேற்படி வசனத்தைத் தொடர்ந்து வருகின்ற வசனத்தில் அழகிய கடன் என்று இதனை அல்லாஹ் வர்ணிக்கின்றான். நாம் ஒருவருக்கு ஒரு கடனைக் கொடுத்தால் அது எமக்குத் திரும்பவும் கிடைத்துவிடுகின்றது. அவ்வாறுதான் நாம் தர்மம் செய்யும்போது அல்லாஹ்வுக்குக் கடன் கொடுக்கின்றோம். இக்கடனை அவன்பன்மடங்கு அதிகரித்து வேறு பல பிரதிபலன்களோடு திருப்பித் தருவான். வேறொரு வகையில் சொல்வதானால் நாம் பிறருக்குக் கொடுக்கும் தர்மம் என்பது நாம் பாதுகாப்பாகச் சேமித்து வைக்கும் வைப்பு என்று குறிப்பிடலாம்.

அல்லாஹ் இதனை இவ்வாறு வர்ணிக்கின்றான். 'உங்களிடமுள்ள (பொருட்கள்) யாவும் செலவழிந்து விடும். அல்லாஹ்விடத்தில் உள்ளவையோ (என்றென்றும்) நிலைபெற்றிருக்கும்' (16:96)

'நபி ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம் அவர்கள் மிகச் சிறந்ததொரு கொடையாளராக விளங்கினார்கள். தென்றல் காற்றை விடவும் வேகமாகக் கொடை கொடுப்பவராகத் திகழ்ந்தார்கள்' (புகாரி) என்று ஹதீஸில் கூறப்பட்டுள்ளது.

தனக்கு அன்பளிப்பாக ஏதும் கிடைத்தால் அதனை எவ்வளவு விரைவாக மற்றவர்களுக்குக் கொடுக்க முடியுமோ, அவ்வளவு விரைவாகக் கொடுத்து விடுவார்கள். அவர்களின் தோழர்களும் அவ்விதமே நடந்து கொண்டார்கள். அல்லாஹ்வுக்காக தர்மம் செய்யும் பொழுது நிச்சயமாக அல்லாஹ்விடம் அதற்கான பிரதிபலன் தமக்குக் கிடைக்கும் என்று உறுதியாக நம்பினார்கள்.

ஒருவர் ஈகையில் ஈடுபடும்போது நிச்சயமாக பின்வரும் பேறுகளை அடைந்து கொள்வார்.

- ◆ இவ்வுலகில் அல்லாஹ்வின் அன்பும், மனிதர்களின் அபிமானமும் கிடைக்கும்.
- ◆ மறுமையில் மகத்தான கூலி கிடைக்கும்.
- ◆ செல்வத்தில் அபிவிருத்தி உண்டாகும்.
- ◆ ஆபத்துகள் அகன்றுவிடும்
- ◆ மனதுக்கு மகிழ்ச்சியும், நிம்மதியும் கிடைக்கும்.

எனவே நாமும் உலோபித் தனத்தை நீக்கி இயன்ற வரை பிறருக்கு ஈந்து வாழப் பழகுவோமாக.

நாணயம்

இஸ்லாம் வளர்க்க விரும்பும் நற்பண்புகளில் நாணயம் எனும் பண்பும் ஒன்றாகும். நாணயம் என்பது உண்மை, உயர்வு, நேர்மை, முதலாம் கருத்துக்களைக் கொண்ட, விரிந்த விளக்கங்களையுடைய வார்த்தை ஒன்றாகும். நாணயமும் நம்பிக்கையும் ஒரு நாணயக் குற்றியின் இரு பக்கங்களைப் போன்று ஒரு முஃமினுக்கு மிகவும் இன்றியமையாதவையாகும்.

சிறு வயதில் இருந்தே நபி ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம் அவர்கள் நாணயம் மிக்கவர்களாகவும் உண்மையாளராகவும் இருந்ததால்தான், அவர்கள் அல்லலாதிக்க, அல்-அமீன் என்றெல்லாம் மக்காவாசிகளால் புகழப்பட்டார்கள். இப்பண்புகள் காரணமாகவே அம்மக்கள் தமது பெறுமதி மிக்க செல்வங்களை அவர்களிடத்தில் அமானிதமாக வைத்தும் இருந்தார்கள்.

ஒருநாள் ஒரு பொருளை விற்பதற்காக நபி ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம் அவர்களுடன் ஒப்பந்தம் செய்திருந்தேன். குறித்த ஒரு பொருளைக் குறித்த ஒரு இடத்தில் வைத்துத் தருவதாக வாக்களித்திருந்தேன். பின்னர் நான் அதனை மறந்துவிட்டேன். மூன்று நாட்களுக்குப் பின்னர்தான் அது நினைவிற்கு வந்தது. உடனே நான் அவ்விடம் நோக்கி விரைந்தேன். அங்கே நபி ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம் அவர்கள் நின்று

கொண்டிருப்பதைக் கண்டேன். என்னைப் பார்த்ததும் வாலிபரே என்னை சங்கடத்துக்கு உள்ளாக்கிவிட்டார். நான் உமக்காக இங்கே மூன்று நாட்களாக நிற்கிறேன் என்று சொன்னார்கள். (அபூதாலூத்)

நபி ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம் அவர்கள் ஓர் உணவுத் தானியக் குவியலைக் கடந்து சென்றபோது தனது கரத்தை அதனுள் நுழைத்தார்கள். தனது விரல்களில் ஈரத்தைக் கண்டபோது 'உணவுத் தானியத்தின் உரிமையாளரே! இது என்ன?' எனக்கேட்டார்கள். அதற்கவர், 'அல்லாஹ்வின் தூதரே! மழைதான் காரணம்' என்றார். நபி ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம் அவர்கள், 'ஈரமானதை மக்கள் பார்க்கும் வகையில் மேல் பகுதியில் வைத்திருக்க வேண்டாமா? மோசடி செய்பவர் என்னைச் சார்ந்தவர் அல்லர்' என்று கூறினார்கள். (முஸ்லிம்)

'ஒரு முஃமினிடம் எல்லாத் தீமைகளும் இருக்கலாம். ஆனால் அவனிடம் பொய்யும் நாணயமின்மையும் இருக்க மாட்டாது.' (அஹ்மத்)

'அடுத்தவர்களை நம்பி ஒப்படைக்கப்பட்ட அடைக்கலப் பொருட்கள் காணாமல் போக ஆரம்பிக்கும் நாட்கள் வந்துவிட்டால் மறுமைநாள் வந்துவிட்டது என்பதை அறிந்து கொள்ளுங்கள்' (புஹாரி)

'மன மகிழ்வோடு தன் எஜமானனின் ஆணையை நிறைவேற்றும் நம்பிக்கைப் பொறுப்பாளர் தர்மம் செய்யக்கூடியவர்களுள் ஒருவராவார்' (புஹாரி - கிதாபுல் இஜாரா)

மேலே காட்டப்பட்டுள்ள ஹதீஸ்கள் யாவும் நாணயமாய் நடப்பதன் அவசியத்தை எமக்கு எடுத்துக் காட்டுகின்றன.

இன்று பொதுவாக வியாபாரம், கல்வி, பொருளாதாரம், அரசியல் போன்ற எல்லாத் துறைகளிலும் நம்பிக்கைத் துரோகமும் மோசடியும் நாணயமின்மையும் மிக மோசமான அளவுக்கு இடம் பெற்று வருவதைக் காணலாம். வியாபாரத் துறையில் நாணயம் என்பது ஒரு கனவாகவே மாறியுள்ளது.

பின்வரும் அல்குர்ஆன் வசனங்கள் வியாபாரத்தில் நாணயமாக நடந்துகொள்ள வேண்டியதன் அவசியத்தையும் அதனைப் பேணத் தவறுவதால் மறுமையில் ஏற்பட இருக்கும் பயங்கர விளைவுகள் பற்றியும் குறிப்பிடுகின்றன.

'நீங்கள் அளந்தால் பூரணமாக அளவுங்கள்; (நிறுத்தால்) சரியான எடையைக் கொண்டு நிறுங்கள்' (17:35)

'அளவை நிறுவையில் மோசடி செய்பவருக்குக் கேடுதான். அவர்கள் மனிதர்களிடம் அளந்து வாங்கினால் நிறைய அளந்து கொள்கின்றனர். மற்றவர்களுக்கு அவர்கள் அளந்து கொடுக்கும் போதும் நிறுத்துக் கொடுக்கும் போதும் குறைத்து விடுகின்றனர். மகத்தான ஒரு நாளில் நிச்சயமாக அவர்கள் எழுப்பப்படுவார்கள் என்பதை அவர்கள் நம்பவில்லையா? அந்த நாளில் மனிதர்கள் அகிலத்தின் இறைவன் முன் (விசாரணைக்காக) நிற்பர்' (83: 1 - 6)

வியாபாரத்தில் நாணயமாக நடப்பவனின் மறுமை அந்தஸ்து பற்றி நபி ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம் அவர்கள் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டுள்ளார்கள்.

'நாணயமும் வாய்மையும் உள்ள வியாபாரி மறுமையில் நபிமார்கள், ஸித்திகீன்கள் (உண்மையாளர்கள்) ஷுஹதாக்களுடன் (இறை பாதையில் மரணித்தவர்கள்) இருப்பார்.' (இப்னுமாஜா)

ஹுதைபிய்யா உடன்படிக்கையின் போது அதை எழுதி முடிக்கு முன்பே எதிரிகளிடம் இருந்து தப்பித்து வந்த ஒரு தோழரை, கொடுத்த வாக்கை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்ற ஒரே காரணத்துக்காக வேதனையோடு திருப்பி அனுப்பிய சம்பவம் நபி ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம் அவர்களின் நாணயத்துக்குச் சிறந்ததோர் எடுத்துக்காட்டாகும்.

களவாடியவள் உயர் குலத்துப் பெண் என்பதால் அவளது கரத்தைத் துண்டித்து விடக்கூடாது என்று சிலர் நபி ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம் அவர்களிடம் சிபார்சு செய்தபோது, களவாடியவள் எனது மகள் பாத்திமாவாக இருந்தாலும் கரத்தைத் துண்டித்தே இருப்பேன் என்று உறுதிபடக் கூறி, நேர்மை காத்தார்கள் நபி ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம் அவர்கள்.

நபித் தோழர் - ஆளுநர் அம்ர் பின் ஆஸ் (ரழி) அவர்கள், சிலையின் மூக்கை வெட்டிய கொலையாளிக்காகத் தன் மூக்கை வெட்டத் துணிந்த அந்த நாணயம் பலரை இஸ்லாத்தில் நுழைய வைத்தது. மாணவப் பருவத்திலேயே அன்னையின் சொல் தட்டாது கொள்ளைக் காரனிடம் உண்மையைக் கூறி அவனை நல்லவனாக மாற்றிய முஹ்யித்தீன் அப்துல் காதிர் ஜீலானீ (ரஹ்) அவர்களின் சம்பவம் உண்மைக்குக் கிடைத்த பெரு வெற்றியாகும்.

வாழ்க்கையின் சகல அம்சங்களிலும் நாணயம் பேண வேண்டும். மோசடி, நம்பிக்கைத் துரோகம், அநியாயமாகப் பொருளீட்டல் தவிர்க்கப்பட வேண்டும். எவரேனும் மோசம் செய்தால் அவர் அந்த மோசம் செய்த பொருளையும் தம்முடன் மறுமையில் கொண்டுவர வேண்டிய நிலையிருக்கும் என்று அல்குர்ஆன் எச்சரித்துள்ளதும் கவனிக்கத்தக்கதாகும்.

எனவே ஏமாற்றுதல், தந்திரம் செய்தல், பொய் உரைத்தல், கலப்படம் செய்தல், பொய்ச் சத்தியம் செய்தல் போன்ற தீய நடத்தைகளில் இருந்து தாமும் விலகி மற்றவர்களையும் விலக்கி நாணயத்துடனும் நம்பிக்கையுடனும் நடப்பதற்கு முயல வேண்டும்.

புலன்களைப் பேணல்

இஸ்லாம் மனிதனில் வளர்க்க விரும்பும் நற்பண்புகளில் புலனடக்கமும் ஒன்று. புலன்களைப் பேணுவதனூடாக ஏற்படும் நல்ல மாற்றங்கள் மனிதனில் நற்பண்புகள் வெளிப்படக் காரணமாகின்றன. புலன்கள் சரியான முறையில் பேணப்படாதபோது தீய பண்புகள் ஒருவனில் உருவாகுவது தவிர்க்க முடியாததாகும்.

மனிதன் ஆசைகளால் நிறைந்தவன். பலவீனமானவன். வேகமாக உணர்ச்சிகளுக்கு அடிமையாகக் கூடியவன். இந்நிலையில் புலன்களைக் கட்டுப்படுத்தி தன் வாழ்வை நெறிப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டியது அவனது தலையாய பொறுப்பாகும்.

எனவே, நல்ல பண்புகளையும் விழுமியங்களையும் கொண்ட நல்ல சமூகத்தைக் கட்டியெழுப்ப ஆரம்பமாகவும் அடிப்படையாகவும் நல்ல பண்புகளை வாழ்வில் எடுத்து நடக்கத் திடசங்கற்பம் கொள்வோம்.

பயிற்சி

1. இஸ்லாத்தின் பார்வையில் நற்பண்பு என்பது யாது என்பதை விளக்குக.
2. இஸ்லாம் வலியுறுத்தும் நற்பண்புகளுள் பின்வருவன பற்றிச் சிறு குறிப்பெழுதுக.
★ அன்பு ★ ஈகை ★ தியாகம்
3. நாணயம் எனும் நற்பண்பை இஸ்லாமிய வரலாற்றுச் சம்பவம் ஒன்றோடு தொடர்புபடுத்தி விளக்குக.
4. ஒரு முஸ்லிம் தனது வாழ்வில் கடைப்பிடித்தொழுக வேண்டிய வேறுசில நற்பண்புகள் சிலவற்றைப் பட்டியலிடுக.
5. புலன்களைப் பேணல் எனும் நற்பண்பினூடாக நீர் விளங்கிக்கொள்வது யாது?
6. நற்பண்பு தொடர்பான அல்குர்ஆன் வசனமொன்றையும் ஹதீஸ் ஒன்றையும் குறிப்பிடுக.
7. அன்பு காட்டுதல் என்ற நற்பண்பின் இரு வகைக்கும் இரண்டு உதாரணங்கள் தருக.